

Sic oves in inferno posite sunt mors depascet eos. Quis est stolidissimum animal seu pecus. Inter alias conditioes habet quod si sit in domo accensa nullo modo exit ab igne sed magis ingerit se igni. Sic damnati in inferno ita stolidi effecti sunt et per maliciam obstinati. quod de inferno quod est tanquam domus accensa nunquam exiunt. et mors secura de qua psalmista. Mors peccatorum pessima. huic contraria illa vita de qua Ambrosius loquens dicit. Ibi est vita sine morte. festum sine feria. dies sine nocte. gaudium sine merore. tranquillitas sine labore. fortitudo sine debilitate. rectitudo sine perversitate. pulchritudo sine deformitate. veritas sine falsitate. charitas sine invidia. felicitas sine miseria. Hac nobis precetur pater et filius et spiritus sanctus Amen.

De eadem dominica. Sermo. iij.

Noli flere. Luce

ubi supra. Periculosa res est itinerare tibus vias inaquosas pergere. Nam labore itineris interioribus membris calefactis. si sit homo. viribus privatus post refrigerij beneficium privatus. est in periculo non potest. unde cum quis talem patitur situm inuento fonte ad illum magna alacritate declinat. et refocillatur. tunc incedit hilaris vias suas. Moraliter omnes sumus viatores tendentes ad terminum vite nostre scilicet ad mortem per quam speramus venire ad vitam feliciter. Sed in hac via presentis vite magno est. id est magnis temptationibus diaboli succendunt interiora membra anime per consensum. Et nisi hoc incedimus aqua viua lachrymarum extinguamus. languet anima. Sed refocillata dulcedie lachrymarum incedit hilariter per viam timoris dei quousque pervenit ad regna consolationis eterne quam lugentibus promissa est. Mat. v. Beati qui lugent. quoniam ipsi consolabuntur. Figura Exod. xvj. ubi legitur quod sitientem populum israel moyses percussa petra in oreb omnes potavit aqua largissima. et postea debellato amalech pervenit ad montem sinai. ubi de facie ad faciem ei locutus est. Spiritualem per moysen qui interpretatur assumptus de aquis subaudi fidelis christianus qui ex aquis baptismi a deo assumptus in filium adoptivum. Tendit igitur iste cum populo anime sue ad terram promissionis scilicet eternam gloriam nobis promissam et a christo acquisitam. Et iste plus est intelligentia memoria et voluntas. Venit ergo in oreb qui interpretatur siccitas. quia transientes vitam presentem necesse est incedio callidi hostis temptationibus estuari. Tunc ergo petra. id est. per percussa effluit aqua cum timore dei cor nostrum contingit et effluunt lachryme quibus plus huius confortatur strenue super amalech qui interpretatur populum lingens sanguinem significans demones qui semper lingunt sanguinem peccatorum. sicque hilaris et gaudens pervenit ad montem sinai. et interpretatur

celitudo. per quem significatur celsitas glorie celestis ubi dominus loquitur anime lachrymantem benigne et se illi prebet in premissum. Ido dicit Bernardus. Humilis lachryma tua est virtus. tua est potentia. tua est potestas tuum est regnum. tu ante tribunal iudicis intrare non vereris. quicquid petieritis impetrabis. si vacua intras vacua non redabis. accusantibus inimicis silentium imponis. non est quod te accedere prohibeat. magis diabolum crucias quam gehennam. quod plus vincis invincibilem et ligas omnipotentem. hec Bernardus. Hunc fletum non prohibet dominus cum dicit cuilibet anime ad sensum morale. Noli flere. quia ille est valde necessarius. sed prohibet fletum immoderatum qui fit super morte defectorum amicorum. Pro divisione huius sermonis dicam de duplici morte. scilicet spirituali anime. et corporali amicorum. Primo de morte spirituali animorum seu animarum noscendum. quod ipsa est deflexa nimis et a sordidissimis vitis mediatur lachrymis aut fletibus purganda. quia eum diabolus maculavit. Diabolus ergo se habet erga animam. sicut carnales homines erga feminam. Carnalis vero homo cum viderit mulierem abiectam et sordide vestitam non consergit in illius concupiscentiam. Si autem viderit eam pulchram et vestitibus bene decoratam appetit illam. sicut patet de Bersabee uxore viri que erat pulchra. quia vidit eam David lavantem se concupivit ipsam et adulterium commisit. ij. Reg. xj. Similiter de Judith et Holoferne carnali. Quia Judith erat elegantis aspectu. et introducta ante Holofernis conspectum. placuit ei specie eius concupiscendo Judith. xij. Moraliter cum anima humana coopta est sordidissimis vitis vitiorum et distorta facta per peccatum non multum temptat a diabolo et mundo. quia temptare hos non curat quos pleno iure possidet. Sed dum videt animam ornatum virtutibus ut sit decora velut regina. de qua in psalm. clij. Assitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato. vicis charitate. circumdata varietate. scilicet virtutum. tunc concubitus concupiscentie calore et ardore et inducens carnem et mundum in subditum sue pravitatis. omni studio illam ad sue voluntatis consensum inducere conatur. Figura de hoc habetur psalm. xij. de Susanna. que ingressa pomerium viri sui vincta est oleo intus quod a duobus iudicibus est concupita et molestata ut sententiam mortis subisset. si non Daniel prophetico spiritu illustratus eam liberasset. et tamen nihil molesti duo senes commiserunt Susanne etc. Spiritualem Susanna interpretatur gaudium gratie. et denotat animam per penitentiam deo coniunctam. de hoc enim est magnus gaudium coram deo et angelis eius. Mat. xv. Hec igitur intrat pomerium viri sui quoniam intrat viridarium sacre scripture videlicet audiendo verbum christi qui est sponsus anime toto cordis affectu. et tunc inungitur oleo misericordie et ad beatitudinis quibus anima tota fit decora ita ut

autoꝝ mali diabolꝝ cruciē iuidia. ⁊ assumpto
secū mūdo nitiſ omī studio inducere eā p pec
catum. Producit nāqꝫ duo falsa testimonia.
Mūdo nāqꝫ suggerit suas exercere delicias
delectationibꝫ pfrui pponens vite pſenti de/
coꝝem. Sed diabolꝫ suggerit diurnitatem
tempis vite ⁊ poſſe fieri penitētiā ſenectutē tē/
poꝝe. ⁊ ſic ſuis diris conatibus velut lapidibꝫ
obruere feſtinat aiām. Sed illa lachrymis im
petrat ſubſidiū Danielis qui interpraſ iudici
um dei qđ amici timēt. p quod cognoscunt te
ſtes p̄dicti fallaces ⁊ aīa ab interitu peccati li
beraſ ⁊ mūdaſ lachrymis ⁊ chriſto ſpōſo ſuo
reddiſ incolumis ⁊ iocūda. Sed aliqꝫ aīe ad
inſtar Berſabee conſentiūt in adulteriū ſpiri
tuale cū diabolo quādo cōſentiūt peccat. Et
talibꝫ ſimiliter neceſſe ē vt p ſletū emundētur
⁊ ad deū reuertant. Quia dicit Cryſoſt. ſuper
Matth. Nemo a deo aliquādo ſlens abſceſ/
ſit qđ nō quod poſtulat accepit. nullꝫ ab eo be
neſicia dolēter optauit qđ nō impetrauit. cōſo
laſ ſlentes. curat dolētes ⁊ penitētes cōfortat
hecille. Et nota qđ peccatrix anima in peccat
mortua nequaqꝫ ſine lachrymis poteſt eē vir
tuofa. Ex defectu em̄ aque terra ſterilis eſt ⁊
fructibꝫ pducit ſpinas tm̄ que nō egent humi
do. Et ſic interdū fructuofe arboꝝes efficiunt
ſteriles. ⁊ fructꝫ coꝝū efficiunt inutilis. agre
ſtes ⁊ ſine dulcedine. Sic moralit̄ ⁊ ſine aqua
lachrymarū anima noſtra infructuofa ē ⁊ pu
nitiones peccatoꝝū ⁊ malarū cogitationū ger
minat ⁊ pducit. Et ſi flores interdū bone co
gitationis pducit. nō tm̄ pueniunt ad debite
maturitatis effectū. quia ad p̄miū eterne p̄rie
nō attingunt. ſed ad interitū retributionis ter
rene. Cuiꝫ figura habet. j. Regl. j. qđ Helcha
na habebat duas vxores. quarū vna ſterilis.
ſcꝫ Anna. ⁊ altera ſecunda ſcꝫ Fenēna. Feſto
ꝝo ſacrificij Helchana Fenēne dedit p̄te opti
mam. Anne ꝝo ſterili dedit p̄tem vnā triftis.
Quod vidēs illa acceſſit ad templū vbi nimi
um lachrymata. ⁊ ibidē cauſam ſui dolor nar
rans ſacerdoti Heli accepit ſobolis p̄miſſio/
nem. qđ poſtmodū cōcepit de viro ſuo ⁊ pepit
Samuelē p̄phetā dñi. vñ ip̄a gaudēs fecit cā
ticū. Erūtauit coꝝ meū in dño. ⁊c. Spiritua
liter Helchana interpraſ dei poſſeſſio ⁊ ſigni
ſicat chriſtū in quo cōſiſtit poſſeſſio beatitudi
nis noſtre. nam in ipſo ē diuinitas ⁊ humani
tas quas totꝫ homo in patria poſſidebit. Ha
bet em̄ duplicē vxorem videlicet aiām iuſtaꝫ
⁊ aiām peccatoꝝis qđ ē ſterilis. Ambas enī in
baptiſmo deſponſauit. ambas creādo ſua ima
gine deuorauit. ⁊ vna earū ſecūda h̄ ē aiā iu
ſta. qđ quotidie pducit merita deo grata. ideo
ipſa optimā p̄tem p̄ omibꝫ recepit. quia etne
beatitudinis p̄mia ⁊ nibilonimꝫ in p̄ſenti re

cepit diuinā gratiā. Sterili ꝝo ⁊ impenitenti
peccatrici anime lachrymis cōtritionis caren
ti triftis dat miſerā portionē vicꝫ bona tēpoꝝa
lia. ⁊ interdū ad ſe ip̄as rediēs ⁊ cōſiderans
ſue miſerie ſtatū merore cordis intrinſecꝫ ſau
tiata lachrymas multas coꝝā ſacerdote ſiue cō
feſſoꝝe effundit narrans ſue anguſtie cauſam.
id ē. culpam. mereſ cōctpe ⁊ parere Samuelē
p̄phetam dñi. Samuel interpraſ exauditio
dei. quia anima ſterilis caligine peccatoꝝū ob
nubilata. poſt lachrymarū effuſionē lucida ef
ficiſ ⁊ ſecunda. Quia dicit Cryſ. ſup Matth.
Sic poſt vehemētes pluuias aer purus effici
tur. ita ⁊ poſt lachrymarū pluuias ſerenitas
mētis ſequiſ atqꝫ trāquillitas. p̄pter quod ſle
tum aut lachrymā quā facit anima poſt pctm̄
chriſtꝫ nō videt inhibere vt ipſa poſſit reſur
gere. ⁊ priorē ornatū acquirere ⁊ habere. ⁊
de ſecūda morte coꝝpali amicoꝝū eſt notandū
circa modū ſlendi amicos decedētes multipli
citer ſe habēt hoies his diebus. Lugēt qđdem
amicos deſunctos fallaciter ⁊ ſimulatiueꝫ cū
fictiōe. quidā p̄tinaciter exceſſiue. ⁊ ſine cōſo
latiōe. Quidā ſagaciter charitatiue ⁊ ex ſua
deuotione. vt dicit Robertꝫ Hol. ſup lib. Sa
piciē. lec. clxij. Primo lugent ⁊ ſlent interdū
ſiliꝫ mortem parentū in quozū bonis ſuccedūt
vxores maritos a quozū ſocietate libēter rece
dunt. legata teſtatoꝝes qđ eis bona ſua legan
do cōcedunt. Hi omēs nigris veſtiunt extrin
ſecus. ⁊ facies ſuas ext̄minat. a tm̄ in mēte ſan
gaudēt. Sic forte luxit Judas mortē vxoris
ſue. Gen. xxxviii. vbi legit qđ poſt mortē con
ſolatione accepta aſcēdebat ad tonfoꝝes ouīū
ſuarū ⁊ diuertit ad Thamar quā putauit me
retricē. Sic planxit p̄rem ſuuz Bellia de qua
Marcialis epigramaton lib. j. Amiſſum non
ſlet cū ſola eſt Bellia p̄rem. Si quis adest vi
ſe p̄ſilunt lachryme. Et ſubdit. Illi dolēt ve
re qui ſine teſte dolent. Illi figurant p̄ mulie
rem thecuiteꝫ cui dixit Joab. ij. Regl. xiiij.
Lugere ſimula ⁊ induere veſte lugubꝫ. et
ne yngaris oleꝫ vt ſis mulier qđ ſi plurimo tem
poꝝe lugēs mortuū. Secūdo modo lugēt imo
derate qđ ſie mortē plangunt amicoꝝū qđ ſi pen
niter et totaliter pierūt ⁊ interierūt quozū ſa
tuitas ex multis declaraf. Primo accipiſ ex
cōſideratiōe diuine volūtatis cui nullo modo
debemas eē contrarij. Unde Seneca ad Lu
cillū. Placeat homini qđquid deo placet. ob
hoc ip̄m qđ deo placet. diuina em̄ voluntas p̄
ma ⁊ ſumma cauſa ē omnīū que ſiūt. cuiꝫ alia
cauſa nō eſt querēda ſm̄ magiſtrū ſenten. lib.
j. diſt. xl v. igit ſi amicū quātūcūqꝫ charū mor
tuum habeas cōſidera p̄mo hāc rōnē vult de
Unde Augꝫ. de vera religione. c. xcij. Qui p̄
fecte deū diligit nō affligit morte cutuſqꝫ qui

deorant

toto animo deū diligit. nouit nec sibi p̄ire qđ deo nō perit. **De** autē ē deus uiuorū et nō mortuorū. **Secūdo** cōsidera qđ iustū ē et licitū vnicuiq; reddere qđ suū est. **Uñ** Hiero. in episto la ad **Barciū** vel **cyrafiū**. Nihil abstulit tuū qui dignat⁹ ē recipe ppriū. creditū suū decuit creditorē. et nihil aliud decet qđ creditori gr̄as agere mutuatim. exemplo **Job** qđ filiū orbat⁹ et tota substātia p̄uat⁹ dixit. **Dñs** dedit dominus abstulit sicut dño placuit ita factum ē. sit nomē dñi bñdictum. **Tertio** cōsidera qđ necessitas moriēdi ē lex cōis om̄ib⁹. **Si** factū eēt ali quid circa amicū tuū qđ nō fuit necessario eue turū iuste cōqueri posses et flere. **Iā** nō nihil factū est nisi qđ cōmuni vel qđ toti generi humano est statutū ad **Heb. x.** Statutū ē om̄ib⁹ semel mori. **Am̄b.** x. lib. ij. de morte fratri sui **Satiri** dicit. **Quid** absurdū qđ qđ idē qđ sancti om̄ib⁹ ē p̄scriptū quasi speciale deploras. **De** hac cōmuni lege dicit metrice. **Paupis** et regis cōmunis ē lex moriēdi. **Dat** cām flendi si bene scripta legis. **Sustato** pomo null⁹ trāsit sine morte. **Heu** misero lecto claudis om̄is hō **Quarto** cū flere amicū p̄ponis cōsidera quia p̄ morte sit liber. de suo dubio cert⁹. bt̄us d̄ mi sero. **Quia** **Job. xiiij.** hō nat⁹ de muliere breui uiuens tempe replet multis miserijs. **Uñ** **Aug.** de miseratiōe infirmorū lib. j. **Quis** numerare pōt p̄sentis vite molestias. esurire. sitire. algere. calere. lassari. et innumerabilia qđ ex ipsa cōsuetudine domestica sunt. **Deniq;** audacter p̄nuncio qđ p̄ncipiū vite hominis inuitū doloris est. **Fuerūt** philosophi hoc nō ignorantes qui in ortu puerorū lugebāt. hoc scientes qđ homo ad laborē nascit. ad requiē autez morit. **Cōsimiliter** autē fecit saluator qđ morte **Lazari** nō plorauit qñ discipulis dixit. **Lazarus** mortu⁹ est et gaudeo p̄pter vos. **In** suscitacione autē quādo eū ad vitā reuocauit plorauit. quia eū ad hui⁹ vite miserias reuocauit. et paulo post dicit idē **Aug.** **O** mors desiderabilis. o mors oim malorū p̄sentū finis. **O** mors laboris clausura. quietis p̄ncipiū. quis cogitare potest tuarū vtilitatū beatitudinē. **Nam** male mori christianorū nō est dū mori cū christo uiuere est. **hec Aug.** **I**deo mors liberat. **Uñ** **Isid.** lib. iij. de sum. bo. **Illi** deplorandi sunt in morte quos miseros infern⁹ ex hac vita recipit. nō quos celestis aula beatificandos includit. **Quinto** considerādo mortē anime plangis quod deus ē omnia noscens. **Ipsē** em̄ nouit quid vnicuiq; poti⁹ expedit quādo morit⁹ et quādo uiuere nobis cōtingit et cōuenit. **Sexto** cōsidera qđ luctus tu⁹ imoderatus eū nō iuuat neq; eū ad vitā poteris reuocare. nec p̄ talem luctū a purgatorio liberare. et hoc ē quod allegauit **David. ij. Reg. xij.** qñ

filius su⁹ charissimus languebat flebat et non capiebat cibū. **Cum** autē mortuus esset. surrexit. lauit se comedit. et cōsolationē accepit et ait **Quid** potero eū reuocare amplius. **Ego** vadam ad eū ille vero nō renertef ad me. **Et** dicit notanter supius quia imoderat⁹ fletus mortuum nō iuuat. **De** hoc refert **Apiani** libro apum. c. viij. d̄ aia sua dicēs. **Anima** mea filiū habuit p̄mogenitū indole insignem in de coze p̄cipuum. quo mortuo incōsolabilif doluit nec forte sine p̄sagio futuri mali. **Nā** post illum aliū habuit. qui et si insignis malicia fuit dilapidator tñ paterne hereditatis p̄digalissimus fuit. **Patre** ergo incōsolabiliter lachrymante apparuerūt ei iuuenes et vt visū ē ei ingēti gaudio gradiētes. **Cūq;** merorū filiū inter illos nō esse videret et fleret. **Ecce** post alios filium lento gradu subsequētē cognouit. **Cui** mater cū graui clamore dixit. **Et** quid est fili mi qđ solus et nō cum alijs graderi retardatus. **Cui** ille in toga laterali magnū aque pondus ostendens. **Ecce** inquit mater lachryme quas p̄ me inaniter fudisti quoz pondere ab aliorū p̄secutione retardo. **Ad** deum ergo lachrymas cōmutabis. et in p̄sentia sacri corporis christi cū elemosynis pauperū p̄ me cor p̄ um et deuotū effundas. et tu liberabor ab incommodo quo nunc premo. **Et** dicit ibidem autor qđ dispensatiōe diuina vel ad cōsolationez matris dixisse mortuum iuuenē se inanib⁹ lachrymis a comitatu sodaliū retardatū. quia meritis quidē uiuentiū defunctorū anime iuari possunt. sed nullis proz fus demeritis impediri. **Septimo** cōsidera qđ luctus irrationalis tibi nocet et sibi nō p̄dest. **Iuxta** illd̄ **Eccl. xxxviij.** **Repelle** a te tristitia. et memēto nouissimorū. et noli obliuisci. neq; em̄ ei est cōuersio et huic nihil p̄deris. et teipsum pessundabis. dum em̄ a tali tristitia absorbet animus non habet liberum ad orandū p̄ illo quem deslet. **Octauo** cōsidera qđ aliquādo nos amici ipe diunt in virtute a via salutis. **Nam** cor nostruz ad mundū alliciunt. et ad gerendū sollicitudinem circa statū eorū. et ad min⁹ ad obediendū deo in consilijs suis. **Uñ** **Aug.** sup **Genes.** **Sepe** offendit deus ne offendať amicus. **Et** ideo dispensatiōe diuina plerūq; contingit vt amici quos carnalif dileximus subtrahant q̄ tenus affectiones nostre in deū liberi⁹ et integrius extendant. **De** hoc legitur in **Uitaspatri** lib. iij. c. vij. de quibusdam bonis cōiugatis. viro videlicet et muliere qui erāt valde hospitalales anteq; dñs eis puerum largiri dignaretur. **Sed** puero habito iam parētes manus retrahēbant ab alienis et puero om̄ia referuabant. **I**deo angelus ibidem nocte quadam cū heremita hospitatus puerū suffocauit. **Et** cū

heremita quereret quare hoc fecisset. **R**espo-
dit. Cum em̄ dom⁹ illa semp̄ fuisset dei in om̄i
bus paupib⁹ recipiēdis. iussit dñs puerum oc-
cidere. cui⁹ anima in celū euolauit vt de⁹ gau-
deat sua pacifica possessiōe qui dicit. Qui vos
recipit me recipit. **N**ono cōsidera spem resur-
rectionis future. quia quē hic mortuuz ydes
alias rediuuū videbis. **U**nde apostol⁹. s. ad
Thessal. iij. **N**olum⁹ vos ignorare de dormi-
entibus. **G**losa. i. defunctis qui dormiūt som-
num mortis a quo excitabunt̄ tempe resurre-
ctiōis quā infideles negant. vt nō cōtristemī/
ni sicut ceteri qui spem nō habēt. **E**t **A**mb. li.
iij. de morte fratris sui. **C**essent inquit lachry-
me. quia debet aliqd̄ inter fideles ⁊ pfidos eē.
fleant suos qui eos in ppetuū estimāt interire
qui spem resurrectionis nō habēt. **N**obis vero
quib⁹ mort nō nature. sed hui⁹ vite fin isē. q̄a
ipsa natura in nobis repaf. mortis casus ob-
stergit. **D**ecimo cōsidera q̄ si viuēs fuerit tibi
grat⁹ gratior erit iam saluatus. **S**ic em̄ ami-
ci nostri in torrēte voluptatis diuine inebria-
bunt̄. nec tñ vllaten⁹ nostri obliuiscant̄ vt di-
cit **A**ug⁹. lib. ix. cōfess. c. iij. **H**is ergo decē cō-
sideratiōib⁹ de mortuis excessu dolorem mitti
gare debem⁹ cū amicos nostros moriēdo sub-
trahi videm⁹. sicut suadet **C**yprian⁹ libro suo
de immortalitate aie. **N**on sunt inqt̄ lugendi fra-
tres nostri accersīōe dñica a seculo liberati. cū
scimus eos nō amitti sed p̄mitti. ⁊ occasionez
nō dandā gentilibus vt nos merito reprehē-
dāt. **Q**uia quos apud deū viuere dicimus vt
extinctos ac pditos lugem⁹. **N**ihil em̄ pdest
vobis p̄ferre ⁊ factis destruere v̄itatem. **I**git̄
cōtra istos excessiue lugētes nec istas decē cō-
siderationes attendentes signant̄ dicif̄ **E**ccl̄.
xxij. **M**odicu⁹ plora sup̄ mortuū. quoniā re-
quieuit. videlicet a laborib⁹ amiserijs huius
mūdi. **J**uxta illud **A**poē. xiiij. **A**modo iā diē
spūs vt requiescāt a laborib⁹ suis. **E**t dñs di-
cit hic. **N**oli flere sez imoderate ⁊ excessiue tu-
os defunctos. **T**ertio sunt qui lugent mortem
amicozū sagaciter ⁊ charitatiue ex pia deuoti-
one. **N**ihil em̄ trīstari in recessu amici ingrati-
tudinis signū est. nimis vō trīstari desperati-
onem arguit. **S**unt aut̄ tres cause quare cum
ratione ⁊ dolore possum⁹ morientib⁹ bonis vi-
ris flere. **P**rimo quia pauci boni viri sunt in
ecclesia militāti. **E**t sic beatus **A**ug⁹. vt legif̄
q̄ quotiēs de morte alicui⁹ boni sacerdoti au-
diuit. fleuit. non q̄ sibi de statu suo timuit. sed
quia paucos tales in ecclesia reliquit. **I**ta etiā
legif̄ de sancto **A**mbrosio. vt cū alicuius san-
cti sacerdotis vel episcopi obitus sibi nuncia-
retur sic amarissime flebat. vt sic vix consolari
valeret. **C**ū aut̄ interrogaret̄ cur viros san-
ctos sic fletet. aiebat. **N**e putes me flere q̄ re-

cessit. **S**ed quia me p̄cessit. ⁊ q̄ difficile inue-
nitur q̄ tali officio dignus habeat̄. **S**ecūdo q̄
aliqua forsitan purgāda deferūt que in p̄senti
nō compleuerūt. **T**ertio ex cōsideratiōe mi-
serie naturalis. quia oportet nos p̄pter pecca-
tum p̄mi parētis putrefieri ⁊ incinerari. **E**t sic
sanct⁹ **T**hobias mortuos sepeliebat ⁊ lugebat
eos. **T**hob. ij. **E**t. xij. q. ij. dicit **C**ryf. **P**ietatis
affectu humilitatisq̄ intuitu mortuos luge-
re nō phibemur. sicut nōnullos sanctorū alio-
rum obsequijs pijs lachrymas impendisse le-
gimus. **I**do **E**ccl̄. vij. **M**elius est ire ad do-
mum luctus q̄ ad domū viuū. **I**n illa em̄ ad
monetur finis oim̄ morientū.

De eadem dñica. **S**ermo. iij.

Adolescens tibi
dico surge. **L**uc. vbi supra. **P**icit̄
naturales ⁊ beatus **G**regori⁹ sup̄
Job. **H**ec vna aquile p̄prietas est. **Q**uando
pult̄ ei⁹ recenter nati ad capiendū grossiorem
cibū sunt inualidi. tunc ipsa sanguinē ⁊ liquo-
rem humidum prede in os suum attrahit. ⁊ at-
tractum sibi cibū in iore pullozū fouet. ⁊ ita re-
ficit eos cibo leuiori quousq̄ conualescant ad
sumendū cibum fortiorē. **E**t dicit **A**risto. quā-
do iam aliquantulum sunt adulti cōpellit eos exi-
re de nido ad cibū querendū. **M**oraliter per
aquilā intellige quēlibet fidelem videlicet pa-
trem ⁊ matrē qui ad similitudinē aquile debet
solicitari circa filios suos vt post cibū corpo-
ralem etiā spirituali cibo videlicet virtutib⁹ de-
bite nutriant̄. **E**t inter alias virtutes docet **E**gi-
dius roman⁹ in de regi. p̄nci. pte. ij. lib. ij. c. v.
q̄ ab infantia in fide instruant̄ vt eā assuescāt.
Et hoc ideo fin̄ eū debet fieri. quia fides ē su-
pra rationē ⁊ ea que sunt fidei ratiōe compre-
hendi nō possunt. **U**tile ergo est vt etati pro-
ponant̄ ea que sunt fidei. in qua ratio dictozū
nō querit̄ sed simpliciter dictis acquiescitur.
Homō aut̄ est etas infantie. **I**nfantēs em̄ cum
eis a patre vel a matre p̄ponunt̄ monitiones
nō querunt rationem dictozū. quia vsum rati-
onis nō habent. sed simpliciter dictis acquie-
scunt. **E**t subdit post pauca. q̄ talibus pueris
nō debent p̄poni subtiliter articuli fidei. sed q̄-
dam grossa p̄ponantur eis in summa dicendo
Anus est deus om̄ipotens pater ⁊ filius ⁊ spi-
ritus sanctus. **E**t q̄ dei filius assumpsit carnes
in **M**aria v̄gine. ⁊ q̄ p̄pter peccata n̄ra fuit
passus. mortuus ⁊ sepultus. ⁊ q̄ descendit ad
inferos ⁊ eduxit ibi captiuas animas existen-
tes. ⁊ tertia die resurrexit a mortuis. q̄ ascen-
dit in celum. sedet ad dexteram patris. ⁊ sic d̄
alijs articulis fidei. **H**ec ille. **B**eniq̄ postq̄
venerūt ad annos discretionis debent cibare
eos solidioribus videlicet alijs virtutib⁹. **A**: